197. številka. Ljubljana, v četrtek 27. avgusta 1903. XXXVI. leto.

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogrske dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, velja za celo leto 22 K, za pol leta 11 K; za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod" telefon št. 34. Posamezne številke po 10 h. „Narodna tiskarna" telefon št. 85.

Nemški naval na Gorenjsko.

„Slovenec" govori v zadnjem času pri vsaki mogoči in nemogoči priliki o nemškem navalu in o nemški nevarnosti in udari pri tem, ako je le mogoče, po narodno napredni stranki. Kdor pa s paznostjo zasleduje te njegove nastope v prid v opasnosti se nahajajočemu slovenstvu, je že zdavna uvidel, da so „Slovenčeve" jeremijade o nemškem navalu na Gorenjsko preračunjene na to, da bi preslepile javnost in postavile v najtemnejšo luč narodno-napredno stranko, ki je baje edina zakrivila, da se Gorenjska ne bode mogla z uspehom ubraniti nemškega navala.

Mi smo že pred nedavnim časom na tem mestu odkrito povedali, koga zadene glavna krivda, če preti gorenjskemu delu naše dežele nemška nevarnost; pokazali smo, da je vir vsega zla narodna mlačnost in nezavednost našega ljudstva na Gorenjskem. Kdo je pa odgovoren za te žalostne odnošaje tam gori? Morda narodno napredna stranka, ki uprav v tem delu naše dežele nima med maso naroda na kmetih nobenega vpliva in nobene prave zaslombe?! Kjerkoli pa je napredna ideja doma, kjerkoli ima napredna stranka krepko zaslombo, tam je tudi prebivalstvo narodno probujeno in zavedno, in nobeden nemški vihar ne bode mogel izruvati iz srca narodnostne ideje. Poglejmo samo na Bled, ki je narodno-napreden. Ljudstvo je tam probujeno, polno narodne zavednosti in narodnega ponosa, ki si ne bode dalo nikdar omajati svojega narodnega prepričanja. In kako je drugodi po kmetih na Gorenjskem? Povsodi je vse klerikalno in zato vse narodno mrtvo. Ako pa se tudi na deželi nahaja kak naš pristaš, ki hoče narod probujati, takoj napno klerikalci vse sile, da mu podkopljejo ves vpliv med ljudstvom in da ga onemogočijo. Njihov princip je, da sme samo duhovnik imeti vpliv med ljudstvom in da se mu mora brezpogojno pokoriti. In res imajo duhovniki tudi gorenjsko ljudstvo v polni neomejeni svoji oblasti. Kdo je potem kriv, da je to ljudstvo narodno toli zaostalo, da ni v njem one narodne probujenosti in zavednosti, onega krepkega slovenskega ponosa, kar bi bilo močan jez proti nemškemu navalu? Tisti, ki bi lahko vzbudili v ljudstvu plamteče rodoljubje, ki bi ga lahko navdušili za sveto narodno stvar, gnijó po župniščih, redé svoje trebuhe in molzejo ljudstvo.

Res je, da bodo Nemci, čim se dogradi železniška proga preko Karavank, začeli v veliki meri izkoriščati naravne zaklade Gorenjske.

To isto pa bi lahko storili tudi mi Slovenci. A kaj, ko nam nedostaje po vseh koncih in krajih podjetnih domačih ljudi, ki bi s svojim kapitalom hoteli dvigati zaklade, ki jih krije naše ozemlje. Temu nedostatku, da nam primanjkuje domačih podjetnih in sposobnih ljudi, pa je ponajveč kriva šola, vzgoja.

Pri nas bi bil najraje vsak far, ki lepo udobno uživa svoje dohodke, ničesar ne dela in živi kot pravi parasit. Potem se pa pritožujete, da nimamo v drugih strokah sposobnih domačih ljudi!

Dajte našemu ljudstvu potrebnih strokovnih šol, dajte mu zadosti meščanskih učilnic in odpomoglo se bode temu zlu! Toda naši klerikalci so bili vedno nasprotniki meščanskih šol, kakor sploh šolstva vobče. Oni ne privoščijo našemu ljudstvu one izobrazbe, ki je dandanes potrebna, ako se hoče uspešno boriti z življenskimi neprilikami; oni drže namenoma naše dobro ljudstvo v objemu teme, ne puste, da bi spregledalo, samo, ker se boje, da bi ga potem v bodoče ne mogli več držati na uzdici in ne izkoriščati, kakor dosihdob.

Sicer bi pa pod normalnimi razmerami ta peščica Nemcev, ako tudi nimamo zadostnega števila domačih podjetnikov in industrijcev, ne mogla že toliko škodovati, ako bi bilo naše ljudstvo, kakor smo že naglašali, imunizirano proti nemški nevarnosti. To edino imunizujoče sredstvo pa je močna narodna zavest in krepak slovenski ponos. Vse to pa dá samo dobra vzgoja in šola, zadostna naobrazba, katere pa naši popje narodu ne privoščijo. Oni so najbolj zadovoljni, ako ljudstvo prebira rožni venec in pridno pije žganje, ker tako ljudstvo se ne more več izviti iz njihovih rok.

Kdo nosi odgovornost, „da umirajo naši bratje v sosednih nam deželah?"

Ali je napredna stranka kriva, da propada slovenski narod na Koroškem toli rapidno, da se že Nemci pripravljajo mu v najkrajšem času zapeti pesem nagrobnico?

Roko na srce in odgovorite na to odkrito!

Klerikalci imajo sedaj in so imeli od nekdaj na Koroškem vso slovensko politiko v rokah. In ti voditelji slovenskega naroda na Koroškem so z lahkim srcem prodali slovensko narodnost nemškemu škofu in proglasili deviso, da je bolje, ako koroški Slovenci narodno poginejo, samo da ostanejo katoliški. V to svrho so tudi z vso vnemo delovali na to, da bi slovenska stranka stopila z nemško konservativno, ali bolje takozvano krščansko-socialno v eno enotno politično stranko. In kdo je te nakane odkrito odobraval, ali ne oni in isti »Slovenec«, ki ima sicer polna usta o nemški nevarnosti?! »Slovenec« je načrtu, da bi se koroški Slovenci združili s katoliškimi Nemci, v celem obsegu pritrjeval, a je še za sedaj priporočal, da se naj ta združitev iz oportunitetnih ozirov za nekaj časa opusti. Ali nam ne preti od takozvanih katoliških Nemcev prav nikaka nevarnost, ali so nam nevarni samo Nemci svobodomiselnih načel? Gospodje okoli »Slovenca«, idite gori na Koroško ter vprašajte o tem one redke še preostale narodne duhovnike. Povedali vam bodo, da bode to simpatizovanje s katoliškimi Nemci gotova narodna smrt koroških Slovencev.

In kdo bo temu sokriv? Ali ne kranjski klerikalci, ki — svareč doma pred nemško nevarnostjo — tirajo s svojim odobravanjem pogubonosne koroške politike slovenski narod na Koroškem v objem nemškega polipa?

Ozrimo se sedaj še na Štajersko. Tudi tam preti slovenskemu življu pogibelj s severa. Morda je tudi zato odgovorna napredna stranka!

Na Štajerskem vendar vlada v političnem življenju popolna sloga, vse narodne sile se morejo porabiti proti sovragu, a navzlic temu ni nikjer opaziti posebnega napredka vzlic popolni, brezpogojni slogi na Štajerskem. Zakaj torej ne napredujejo štajerski Slovenci, kakor bi bilo pričakovati? Povemo kar odkrito, da zato, ker imajo duhovniki vso vodstvo v rokah in ker se dado posvetnjaki brez ugovora od njih rabiti kakor marijonete!

Torej gospodi okoli »Slovenca«, ne bodite tako gostobesedni o nemškem navalu in o nemški nevarnosti, katero ste v prvi vrsti zakrivili vi sami!

Sicer pa bi bila dolžnost »Slovenca« dokazati koliko in v katerem oziru je „zveza" z Nemci škodila narodni stvari — tega pa niti ne poskusi, ker ve, da ne more ničesar dokazati.

Zborovanje naših Slomškarjev in Slomškaric.

Danes pišem nekak »nekrolog« o naši Slomškariji, kajti z društvom, ki je ustanovljeno za vso Slovenijo, čegar zborovanje pa je tako silno žalostno in klaverno, ne smemo računiti več in prav kmalu bomo rekli: »Slomškarija fuit«; sedaj pa z mirno vestjo lahko trdim: Slomškarija moritura nos salutat.

Torej glavno zborovanje so imeli naši »vrli« Slomškarji in »dične« Slomškarice v zvezi z dijaštvom dne 25 t. m. Ob 8. uri zjutraj so bili lepo pri maši, ki jo je služil naš Bonaventura. Po maši so šli lepo v parih, seveda moški posebej in ženske posebej, kakor se spodobi, v Alojzijevišče k glavnemu zborovanju. In udeležba? Včerajšnji »Slovenec« piše, da je bila povoljna in da so vrste krščanskomislečih učiteljev zopet jako narastle. Tako »Slovenec«, ta najbolj verodostojen list v Slovencih v 20. stoletju. Mi smo pa šteli Slomškarje in Slomškarice na zborovanju, in zopet šteli ter našteli tako le: 6, reci šest učiteljev, 16 učiteljic in 11 dušnih pastirjev, skupaj 33, pišem triintrideset glav. Vidi se, da je pri »Slovencu« skromnost edina lepa čednost, a »farbarija« razvita do skrajnosti. Zborovanje se prične. Dobrepoljski glavni konsumar ga otvori ter z milodonečim glasom toži o slabi udeležbi. In takrat se nam je zasmilil do srca. Na isto struno udari tajnik v svojem poročilu. O delovanju Slomškarije pa ni vedel povedati ničesar, prav naravno, ker ga nič ni bilo. Blagajnik je rekel, da so imeli 12 K izdatkov. Nato so sledila znanstvena (?!) predavanja. Tovariš Štrukelj: Šola v boju zoper alkoholizem. Seve, da je rešil vprašanje v znanstvenem pogledu. Neki profesor Jarc jih je pustil na cedilu in mesto njega nastopi dr. Krek, ki ve in zna vse. Za izpremembo je bil to pot reformator našega, specielno slovenskega ljudskega šolstva, da celo meščanskega, ki ga še nimamo. Vidite, da je dr. Krek res povsod doma. Rad bi bil stavil kake predloge, pa si ni prav upal, češ, »spet so ta črni vmes«. Edino pametno, kar je storil, je bilo to, da ni stavil nobenih nasvetov. Tretje znanstveno (!?) predavanje: »Učiteljska zadruga«. Predaval je konsumar sam, ki ne more nikjer zatajiti svoje kramarske narave. Ta zadruga začne menda že jutri svoje delovanje. Kdo se ne smeje? Res, krasni ljudje, ti Slomškarji! Najtežje probleme rešujejo z največjo lahkoto in kar na mah; dobro organizacijo pa stresajo kar iz rokavov. Kdo bi jih ne občudoval. Še dobrovski Rant, »Slomškar s ponosom«, se jim smeje. Le volitve v osnovalni odbor so jim delale težave. Nihče izmed teh vražjih ljubljanskih učiteljev se jim neče dati vpreči v galejo, da bi jo vlekel tu v Ljubljani. Nekoga so nagovarjali, pa je tako stanoviten v načelih, ki jih zastopa Slomškarija, da ne upa na dan. »Ta mali Novak« je udaril ob tej priliki na politično struno ter povdarjal, da jim bo bodoča (?) zadruga imenitno bojno in agitacijsko sredstvo, po vzgledu idrijskih zadrug, posojilnic in hranilnic, kajti s pomočjo

LISTEK.

Stari zvonikar.

Ruski spisal V. Korolenko.

Mrak je poljubljal zemljo.

Nad temačno, zobato konturo gostega lesa je čepel mesec, čepel a ne sijal — — —. Majhno selo, ki leži sredi goščave ob potoku, se je zatopilo v oni čudezni mrak, ki napolnjuje pomladne noči, če mesec, v meglo zavit, sanjavo plava na obzorju, če zgoščuje dvigajoča se megla dolge gozdne sence ter razliva srebrasto svojo temo po naravi — — — vse tiho, sanjavo, tožno.

Selo je sladko dremalo.

Temni obrisi bornih koč so se komaj videli; tuintam je brlela luč; časi so kje zaječala vrata ali pa se oglasil čutan pes; le redkokdaj so se prikazale iz temne goščave tiho šumečega gozda sence pešcev ali poedinih jezdecev ali pa je zaškripalo kolesje voza. To so bili prebivalci posameznih gozdnih selišč, ki so se shajali v cerkvi k pomladanskemu prazniku.

Cerkev je stala sredi vasi, na griču. Okna so se bliščala od svitlobe. Stari, vitki, temni zvonik je kipel visoko v temno modro nebo.

Stopnice so zahreščale — — — stari zvonikar Mihejič je lezel gori v zvonik in kmalu je visela majhna njegova svetilka, kakor prosto v zraku plavajoča zvezda v prostoru — — —

* * *

Težavne so prihajale starcu stopnice. Noge so mu že odpovedale in oči so tudi že pojemale — — — Že je čas počitka, ali Bog navzlic temu ne pošlje smrti. Sinove je pokopal, pokopal vnuke, spremljal staro in mlado k večnemu počitku, a še zmerom živi. Težko je — — — Mnogo pomladnih praznikov je že obhajal, in mnogokrat, sam ne ve kolikokrat, je pričakoval svečane ure tu gori v zvoniku.

Starec je stopil k lini in se naslonil na doprsnik. Spodaj, krog cerkve so se razgrinjale gomile vaškega pokopališča; stari križi so stegovali kakor varhi svoje roke po grobeh. Tupatam se je sklanjala kakova neozelenela breza — — — Od ondot je kipel k Mihejiču vonj mladega brstja in tožni mir večnega počitka — — —

Kaj bo črez leto dni? Kdo ve, ali bo zopet stal pod bronovino in z glasnim zvonjenjem budil dremajočo noč, ali pa bo počival tam doli v temnem kotičku pokopališča? Bog ve — — — davno je pripravljen; ali to pot mu je dobrotljivi gospod Bog še dopustil, da obhaja praznik. »Hvala Gospodu« stare ustnice šepetajo besede, ki so jih že od nekdaj navajene, in Mihejič se ozre v višavo, v zvezdnato, od milijonov luči razžarjeno nebo — — —

* * *

»Mihejič! He, Mihejič!« zadoni spodaj takisto tresoč, star glas. Stari dijakon upira pogled v zvonik, držeč roko pred mežavimi, solzečimi očmi; a vkljub temu ne opazi Mihejiča.

»Kaj želiš? Tukaj sem«, mu odgovori zvonikar in se skloni črez zid. »Ali me ne vidiš?«

»Ne — — — a še ni čas? Kaj misliš?« Obadva gledata na zvezde. Tisoč božjih luči blišči nad njima v višavi. Žareči voz stoji že zelo visoko — — — Mihejič premišlja.

»Ne še, je še prezgodaj. Vem, kdaj bo treba«.

* * *

Natanko ve, brez ure. Zemlja in nebo in tisti beli oblaček, ki rahlo plava po vetru, in temni gozd, ki ondu tajinstveno šepeta, in šumenje potoka, vse mu je znano, vse znano. Ni zaman prebil tu vse svoje življenje — — —

Pred njim vstaja daljna preteklost. — — — Spominja se, kako je prvikrat stopal z očetom v le ta zvonik. — — — Moj Bog, kdaj je to bilo — — — in vendar, kako hitro je minil čas! Spominja se sebe, plavolasega dečka; oči se mu svetijo; veter — ne tisti, ki dviga prah po cestah, temuč svoje vrste veter, ki leta s tihimi svojimi perotmi visoko nad zemljo, se igra z njegovimi kodri — — — Spodaj, v daljavi gre nekaj majhnih ljudi, tam stoje neznatne vaške koče, in se razprostira gozd in sama ta golina, ki visi vas na njej, se mu dozdeva velikanska, skoraj neizmerna. »In tu leži, v vsem svojem veličastvu!« in starec se ozre smeje ns majhno dolino.

Tako je tudi življenje! V mladosti ne vidimo ne konca ne kraja. — — — A potem leži, kakor na dlani od začetka do konca ondu v kotičku na pokopališču. Čas je že za pokoj.

Da, je že čas! Mihejič pogleda še enkrat po zvezdah, potem se dvigne, dene pokrivalo na glavo in zbere vrvi. — Čez eno minuto se strese nočni zrak od zvonkega glasu, temu sledi drugi, tretji, četrti glas, drug za drugim, in v toplotno, praznično noč se zlivajo mogočni, zategli, pevajoči in zveneči glasovi. — — —

(Konec prih.)

te organizacije so zmagali v III. razredu v občinski svet in poslali s pomočjo socialne demokracije dekana v deželni zbor. Tako močno je brenkal na politično struno, da ga je moral predsednik poučiti, da bo vhod v zadrugo dovoljen tudi liberalnemu učiteljstvu. Kako milostno, g. Jaklič! Hvala lepa za Vašo zadrugo! Za svoje take potrebe bo narodno napredno učiteljstvo že samo skrbelo.

Slomškarji so sprožili tudi naše gmotno vprašanje. Ob tej priliki smo sprevideli, kakšen in kolik komedijant je poslanec Jaklič. Na velikonočnem učiteljskem shodu je bil za izboljšanje našega gmotnega stanja, naj se dobi denar kjerkoli. Ko je prišel dr. Šusteršič na svitlo s svojim bedastim predlogom, ogrel in zavzel se je silno zanj; na nekem shodu, če se ne motim v Ribnici, je pa grmel proti vsakemu zvišanju deželnih doklad za izboljšanje učiteljskih plač — seveda so bili takrat njegovi poslušalci priprosti kmetje — znana je njegova »resna beseda« v »Slovenskem učitelju«; sedaj je pa imel nekaj učiteljev pred seboj, zato je zabobnal zopet v drugem tonu in okrcal — kolik pogum — svojega velikega mojstra dr. Susteršiča in trdil, da se je »naš vodja« tukaj malo zaletel, da je Šusteršičev davek 6000 kronarjev njegovo osebno mnenje, on se pa ne strinja z njim. Iz vsega tega vprašanje, s čim se pa on strinja, naj nam vendar že enkrat jasno pové in se tistega tudi drži. S to pripombo je bilo rešeno tudi to vprašanje in shod se je — zaključil.

Zalostna vest za vojake.

Ravnokar se je pri vseh polkih v glavnih garnizijah razglasila naredba vojnega ministrstva, da se vojaki tretjega letnika ne smejo premestiti v rezervo, temuč ostanejo nadalje v aktivni službi do nedoločenega časa. Ta vest je napravila povsod najtrpkejši vtis, seveda v prvi vrsti v vojašnicah, potem pa tudi med kmetskim prebivalstvom, kjer so že težko čakali novih delavskih moči, končno pa tudi v vseh političnih krogih.

Na Ogrskem so morali že davno biti pripravljeni na tako odredbo, ker je bilo vsem političnim krogom znano, da opozicija ne odneha, a brez novincev se ne da drugače shajati, kakor da se dosedanji vojaki pridrže v službi. Vojno ministrstvo je bilo dolžno izdati navedeno naredbo, ker se vojaške vaje bližajo h koncu, ko so se navadno tretjeletniki odpuščali. Isti sedaj vsaj ne koprnijo v negotovosti.

Usoda zadene vse oddelke armadè. Izvzeto je le vojaštvo iz Bosne in Hercegovine, ki je neodvisno od parlamenta ter se dopolnuje po provizornem brambnem zakonu. Vojno ministrstvo je sicer odlašalo s to naredbo, dokler se je sploh dalo. Ker pa je potekel tudi 24. avgust, kateri dan je bil določen za skrajni termin, da se vrše vojaški nabori, ne da bi se dosegla dovolitev rekrutov, se ni dalo več odlašati.

Odredba vojnega ministrstva je seveda le začasna. Kaj se bo stalno odredilo, je odvisno od cesarjeve povrnitve na Dunaj in od nadaljnega političnega razvoja na Ogrskem. Prav lahko se namreč zgodi, da se skličejo novinci, kolikor jih pripade Avstriji, vkljub nedovoljenemu kontigentu na Ogrskem, vendar že s 1. oktobrom v službo, ako se izreče tako dovoljenje s pomočjo § 14. V tem slučaju se seveda tretjeletniki takoj odpuste.

Sicer pa se s tem, da se tretjeletnike pridrži do konca leta v službi, ne stori nobena nezakonitost, ker je po zakonu vsak vojak dolžan služiti do konca tretjega leta ter se vojaki vojaških oskrbovališč tudi odpuste dejansko šele s 1. decembrom. Ako obvelja usodna naredba, odpuste se tretjeletniki 19 ali 20 dec., da bodo za praznike že doma. Enoletni prostovoljci pa se vkljub temu brez ozira branže premestijo že z začetkom oktobra v rezervo.

Vstaja v Macedoniji.

Zanimiv je popis, kako se je uprizorila sedanja vstaja. Na dan sv. Elija so se zbrali vstaši na gori Pristeri pri Monastiru. Duhovniki so vstaše in njihovo orožje blagoslovili. Ko je Boris Sarafov prečital proklamacijo, korakala je pod goro turška kompanija. Bolgarski višji duhovnik je prvi izstrelil svojo puško na Turke. Potem so začeli streljati ostali vstaši ter po triurnem boju pognali Turke. To so smatrali za srečen pričetek in da jim je sv. Elija naklonjen. Velika splošna vstaja pa se začne šele 28. t. m., t. j. na praznik Marijinega vnebovzetja po grškem koledarju. Ta dan bo prišlo pod orožje mlado in staro. Te dni je odšlo iz Bolgarije 500 dobro oboroženih mož čez mejo. Doma so poprej slovesno prisegli, da se ne vrne noben živ, ako se v Macedoniji ne napravijo zmerne razmere. Vseh vstašev se šteje danes do 25 000 mož, ki so dobro oboroženi. Razdeljeni so v 25 vojaških okrajev. Vsak okraj ima 15 do 20 čet. Bolgarski zastopnik v Peterburgu, dr. Stanciov, je prišel h knezu Ferdinandu v Pusztabacs na Ogrskem, da baje pregovori kneza, da se vrne v domovino. Turška vlada se je zopet resno pritožila pri velesilah, ker je moralo več izstradanih Mohamedancev pribežati v Carigrad. Istočasno pa je naročila na Nemškem 250 000 kil smodnika. Maršal Omer Rušdi paša, poveljnik pomirjevalnih čet v Macedoniji, je odstavljen. Sultan je ponudil njegovo mesto Edhem paši, ki pa je ponudbo odklonil. Turški konzul v Plovdivu je spremljal nekega svojega prijatelja iz Carigrada na kolodvor. Neki bolgarski orožnik je hotel konzulovega prijatelja aretirati, a ko je konzul posredoval, hotel je orožnik tudi njega aretirati. Jedva je zbežal v konzulat. Raztrgali so mu suknjo. Dogodek bo imel najbrže resne posledice. Švedski instruktorji turškega orožništva so prosili za odpoklicanje, ker jim turška vlada ne da plače niti kake druge podpore.

Politične vesti.

— **Obisk belgijskega kralja odklonjen.** Belgijski kralj Leopold je napovedal iz Gasteina svoj obisk našemu cesarju na Dunaj. Cesar Franc Jožef pa se je baje na laško hotel izogniti temu sestanku ter je vsled tega ostal dalje časa v Budimpešti kot je bilo prvotno določeno. Včeraj se je belgijski kralj odpeljal iz Gasteina preko Švice domov, ž njim pa tudi belgijski poslanik na Dunaju. Na dunajskem dvoru ne morejo odpustiti kralju Leopoldu, ker je tako osorno postopal napram svojima hčerama Štefaniji Lonyay in koburški princezinji Lujizi.

— **Zaradi pridržanja vojakov v aktivni službi** so imeli ogrski opozicijski poslanci sestanek ter sklenili, posredovati izvanredno sejo državnega zbora, da pozovejo pri isti brambovskega ministra na odgovornost.

— **Zahteve ogrske opozicije.** Posl. Beöthy, duša obstrukcije, je formuliral zahteve opozicije sledeče: Zaprisega novincev na ogrsko ustavo, madjarsko poveljevanje, ogrsko državljanstvo častnikov v ogrskih polkih, posebni konkretualni status za ogrski del armade, posebna organizacija ogrskega vojaškega pouka, ustanovitev ogrske vojaške akademije, madjarski razpravni jezik pri vojaških sodiščih in samostojne zastave in emblemi.

— **Volitev v Zlataru.** Ker je baron Rukavina zadnji trenotek odstopil od kandidature, izvoljen je poslancem v hrvatski sabor E. Kumičić.

— **Zopet spopadi na Hrvatskem.** V Zlataru je prišlo dne 25. t. m. zopet do spopada med kmeti in orožniki. Orožniki so ustrelili enega kmeta, več pa so jih ranili.

Dopisi.

Iz Tržiča. V nedeljo 23. t. m. obhajalo je tukajšnje gasilno društvo 20 letnico svojega obstanka in sicer kar na tihem. Začudeno smo gledali, ko smo videli v soboto zjutraj prilepljene lepake na zidu in sicer v goli nemščini — »Einladung zu dem am 23. d. M. stattfindenden Feuerwehrjubileum« in ti lepaki niso bili tiskani, marveč so bili pisani z roko, da bi le ne vedel nihče drugod, da imajo 20 letnico obstanka. Na predvečer v soboto so napravili bakljado, ter so korakali s svojo godbo na čelu po trgu. Pri gospodu načelniku K. B. Maliju so se vstavili, nakar je g podnačelnik Theuerschuh s krepkimi nemškimi besedami nagovoril g. načelnika, na kar mu je g. načelnik tudi z nemškimi besedami odgovoril in odzdravil s srčnim »Hoch«, na kar se je slišalo samo od nekih starih tržiških Germanov »hoch«, nekateri zavedni brambovci pa so vpili »živio«. Tudi ljudstvo je le vpilo »živio«. Naprej se je nesel nekak križ z napisom Gut-Schlauch. 1883—1903 To je kazalo, da je 20 let, kar se je v Tržiču osnovalo gasilno društvo. Ko so »hoch« vpili, vprašala je neka narodna gospica, kako morajo to Nemci biti, ko so samo Slovenci zraven in da še »hoch« vpijejo, ko še nemško, neznajo. V nedeljo imeli so ob 8. uri zjutraj mašo v farni cerkvi. Po maši korakali so po trgu z godbo načelu in šli v hišo, katero imajo za shrambo gasilnega orodja, ker v Tržiču nimajo nobenega gasilnega doma, dasi bi bil silno potreben. Popoludne so imeli veselico. Kako čudno je bilo, ko smo prisedši v Pristavo zagledali pred vratmi slavolok z napisom »Gut-Schlauch«. Vihrale so zastave cesarske in brambovske, ali narodne zastave ni bilo videti, dasi ima g. Primožič navadno na svoji košati lipi vedno slovensko zastavo. Sedaj je tudi to vzel doli, in djal je brambovsko zastavo gori. Kako so se zabavali se vidi iz tega, da so gasilci, kakor majhni otroci šli v žakljih zavezani lonce zbijat. Na vprašanje, zakaj niso tudi drugih gasilnih društev povabili na 20 letnico, reklo se je, da v Tržiču niso razmere take kot drugod in da nimajo svojega gasilnega doma in v šupico kjer je orodje, jih ne upamo povabiti. Resnica je pa najbrže ta, da drugih društev niso povabili, ker sta načelnik in podnačelnik nemškega mišljenja, akoravna sta oba rojaka Tržičana. Gasilci so imeli nekaj sodčkov piva in po vrhu pa še vsak mož dva litra vina. To je bil res »Gut-Schlauch«. Posledica temu je bila, da so se nekateri gasilci jeli prepirati med seboj, in kakor se govori po Tržiču, je zaključek bil ta, da je bil v gostilni pri Mažu neki gasilec tepen. To je bil izvrstni germanski zaključek. »Hoch!«

Slovenski akademiki in abiturijentje!

Ista potreba, katera dovaja dijaštvo do tega, da se zbira in shaja med letom v svojih društvih, ista čuti se gotovo tudi v počitnicah.

Že pred 11 leti ustanovilo se je v Ljubljani slovensko akademično fer. društvo »Sava«. Namen in nalog društva pač ni potreba še posebej pojasnevati, kajti onov je med akademiki že itak poznano, dovolj, da se omeni samo § 1. društvenih pravil, v katerem je naloga in namen društva pač zadosti jasno označena: Gojiti v počitnicah družno življenje in dijaški življ med svojimi člani in jim biti duševna in zabavna vez.

»Sava« je letos na novo oživela in se postavila zopet na prvotno stališče.

»Sava« je društvo, katero združuje v sebi vse napredno dijaštvo. V »Savi« naj si poda vsa napredna mladina roko v ožje bratsko občevanje, ki naj utrjuje možati značaj in ki naj bode podlaga za skupno delovanje tudi v zrelih letih.

V »Savi« naj se zbirajo abiturijentje, da se že v počitnicah pripravljajo za bodoče visokošolsko življenje; »Sava« jim bodi takorekoč prehod v novo dobo, katera se jim odpira po srečno prestanih srednješolskih študijah.

Da se torej omogoči to delovanje, vabi podpisani odbor Vas, slovensko akademike, ki še niste člani društva, da pristopite polnoštevilno k »Savi«; vabi pa posebno Vas, slovenski abiturijentje v svojo sredo.

Pristopite k »Savi« oklenite se društva in gesla njegovega, ki pravi:

Telo in dušo zdravo
narodu v prid in slavo!

Za odbor:

Fran Kandare, stud. iur. t. č. predsednik. — **Alojzij Lavš,** cand. iur. t. č. tajnik.

Natančneja pojasnila daje odbor »Save« »Narodni dom«.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 27. avgusta.

— **Osebna vest.** Deželni predsednik baron Hein se je sinoči vrnil s svojega osemtedenskega dopusta v Ljubljano in prevzel zopet vodstvo dež. vlade.

— **Šolske vesti.** Kot začasni učiteljici sta nastavljeni v Mirni peči gdč. Amalija Vardjan in v Toplicah gdč. Desimira Dolžan.

— **„Trgovsko bolniško in podporno društvo“.** Nemci so včasih res jako čudni ljudje. Začeli so agitacijo, da bi vse Slovence odstranili iz odbora »Trgovskega bolniškega in podpornega društva«, a ko so se Slovenci poslužili svoje pravice, ko so Slovenci izrabili svojo večino in odstranili Nemce iz odbora, je nastal krik in vik. Zdaj pretakajo Nemci po graških listih debele solze, da slovenska večina neče tako plesati, kakor bi rada imela nemška manjšina. Pa tudi žolča so znesli v graške liste prav obilo. Včeraj se je izpsovala »Tagespošta«, danes pa psuje »Grazer Tagblatt«. To psovanje in zasramovanje kaže samo onemoglo jezo in zato je preko teh nizkotnih pamfletov lahko z zaničevanjem preiti na dnevni red.

— **Glas iz občinstva.** Piše se nam: Kakor čitamo v „Slovencu“ že nekaj dni sem, se je osnoval odbor za prireditev romarskega vlaka na sv. Goro v Gorico in v Oglej, za kojega se je baje že oglasilo približno 700 oseb. Nismo nevoščljivi pobožnim dušicam te klavrne zabave. Ali, ako se pomisli, da bode vsakega romarja stala ta pot približno 30 kron, obide človeka le zona, kajti to znašâ pri 700 romarjih 21.000 kron. Lepa svota, koja bo šla s Kranjskega brezpotrebno? Ali bi ne bilo bolj človekoljubno in Bogu dopadljivo, ako bi se ta denar zbral in poslal revnim pogorelcem v Bovec in na Vače? Ali bi si ne zaslužili romarji veliko več za večno življenje, nego da hodijo Bogu na pot in na Missijev grob. Dalje! Gospod Bonaventura, ki ukazuje napravljati „ofre“ za svoje nepotrebne zavode, — bi li ne bilo morda bolj človekoljubno, da bi ukazal „ofre“ za uboge pogorelce na Vačah in v Bovcu? Koliko solz bi utešil in obenem on in darovalci izvršili Kristusov nauk o delih telesnega usmiljenja. Prevzvišeni gospod Tone! Roko na srce in pomislite na Kristove besede: Kar ste najmanjšemu dobrega storili, ste meni storili! Toliko v pomislek romarjem in gospodu knezoškofu!

Več človekoljubov.

— **Nemški ugovor zavrnjen.** Namestništvo v Gradcu je zavrnilo ugovor proti občinskim volitvam v okolici celjski, katerega je v imenu nemških volilcev vložil dr. H. pl. Jabornegg. Dasi so Nemci že naprej morali vedeti, da mora biti njihov, na nobeni realni podlagi temelječ rekurz samo na ta način rešen, vendar se delajo, kakor da bi bili s to neugodno rešitvijo silno presenečeni. Ali res mislijo, da morajo oblastva njim na ljubo zares vselej v slovenskih zadevah nepostavno in krivično postopati?

— **Boj za slovensko šolstvo v Gorici.** V seji mestnega

Renegat.

Povest iz tržaškega življenja.

(Po resničnih dogodkih spisal I. B.)

XX.

Morosinijevi so dobili v Benetkah pismo, ki jim ga je poslala pod dogovorjenim naslovom Karlota Valentinis. V tem pismu jim je sporočila, naj vprašajo pri portirju hotela Danieli, kje da stanuje »zasebnik Romano«, pod katerim imenom da biva Sancin v bližini Benetk.

Morosinijeva žena, ki svojemu možu ni ničesar povedala o razmerju med Emo in Sancinom, se je skrivaj oglasila pri portirju in je brez težav izvedela natančni naslov Sancinov. Brez odlašanja se je odpravila tja. V Mestre je najela vodnika, da jo pelje do Sancinovega, le malo od mesta oddaljenega bivališča.

Žena je bila silno zbegana in mučne skrbi so ji težile srce. Stopiti pred njega, ki je bil nekdaj njen ljubimec in je sedaj najbrž ljubimec svojega lastnega otroka — to se ji je zdelo strašno.

Bila je tako zatopljena v svoje misli, da ni zapazila starega moža, ki se je priplazil izza žive meje in čim je njo zagledal, se zopet skril in po ovinkih hitel, kar so ga noge nesle, proti Sancinovemu bivališču. Bil je to Minzi, ki je tako prihitel v hišo, da je skoraj podrl tolsto Furlanko, ki je stala v veži in psovala svojega, že na vse zgodaj pijanega moža.

— Kje je gospod? je vprašal žid.

— Gori v sobi, je odgovorila Furlanka, ki je bila silo presenečena tega obiska.

Minzi je zbežal po stopnicah gori in odprl najbližja vrata. Naletel je na Sancina samega.

— Spoštljivo pozdravljam, gospod kapitan, je porogljivo dejal Minzi.

Sancin je kar strmel, ko je videl žida pred sabo.

— Minzi! Kaj pa vi tu iščete? Kdo vam je povedal, da tu prebivam?

— O tem se pozneje pomeniva. Sedaj ne utegnem. Povem vam le eno: nekaj groznega vas čaka! Plačajte mi 10 000 lir in jaz vam vse povem.

Sancin je pristopil k Minziju, ga prijel za ramo in dejal:

— Prijatelj, jaz sem vam vse pošteno plačal, kar ste kdaj za-me storili. Pri vaši sleparji s puljskimi načrti nisem nič udeležen in me torej nič ne briga, kaj ste tam dobili ali izgubili, Jaz se ne bavim z nikakimi posli več, ne z dovoljenimi niti z nedovoljenimi. Pretrgal sem vse zveze, kar sem jih imel, živim pošteno in v miru in hočem tudi svoj mir ohraniti. Starih znancev jaz ne poznam več, vas pa že celo nečem poznati. Izvedel sem, kako ste vso krivdo valili na-me, ko so vas vsled vaše nerodnosti zaprli. Vi ste vzrok, da se ne morem več vrniti v svojo domovino, po kateri se mi tako toži, kakor otroku po materi. In zdaj bi me z grožnjami radi prisilili, da vam plačam 10.000 lir? Minzi — vi ste smešni!

— Gospod kapitan, je dejal Minzi, nekaj groznega se vam zna zgoditi, če me ne slušate. Iz oči starega žida so švigali preteči plameni. Ko bi vas ne bil poznal, bi nikdar ne prišel na misel, poskusiti svojo srečo z vohunstvom, nikdar bi ne bil riskiral svojega denarja za ničvredne načrte in nikdar bi ne bil prišel v ječo, v kateri sem trpel toliko mesecev. Za vse to ste v dolžni me odškodovati.

— Jaz naj vas odškodujem za to, ker ste bili neumni in neprevidni? Minzi — vam se pamet meša.

— Le norčujte se — a to vam prisezam — danes zvečer se ne boste več norčevali. Zob za zob!

Sancin se je glasno zasmejal. Zasukal je žida proti vratom in dejal:

— Idite Minzi in če se še enkrat drznete prestopiti prag moje hiše, vas vržem na cesto in če bi si pri tem polomili vse kosti.

— Gospod kapitan — ali je to vaša zadnja beseda.

— Zadnja!

Minzi je odšel brez pozdrava. Ko je stopil na vrt, se je ozrl na Sancinovo okno, potem pa dvignil roko in z neko strahotno slovesnostjo zaklical:

— Šma Isroel — ti si priča moje prisege, da se maščujem brez usmiljenja.

Z dolgimi koraki je odhitel z vrta, ravno ko se je istemu približala — gospa Morosini.

sveta, v petek, je prečital podžupan Bombig resolucijo slov. akad. ferijalnega društva „Adrija“, ki je bila sprejeta na shodu na Katarinijevem vrtu, ter zahteva ureditev slovenskega šolstva v Gorici, in predlagal, naj se odda šolskemu odseku. Ali tu je vstal dr. Pinavčig ter predlagal, naj se gre preko te peticije na dnevni red, kar je bilo tudi sprejeto. Taka pravica vlada v mestni hiši! Nikogar ni tam, ki bi se oglasil v prilog slovenskemu šolstvu!

— **Novi kapelan v Rojanu.** »Edinost« piše: Kapelanom v Rojanu je imenoval tržaški škof g. Antona Pernacicha. Kakor je svoječasno o imenovanju don Jurizze rojanskim župnikom židovski »Piccolo« prepeval slavo temu poitalijančenemu Slovencu, tako jo poje sedaj tudi don Pernacichu. Pa kako bi je ne, saj je bil Pernacich, dasiravno sin slovenskih starišev iz Kranjske, vzgojen v popolnoma laškem duhu v tukajšnji sirotišnici in se potem s podporo zloglasnega poitalijančevalnega društva »Lega Nacionale« izšolal za duhovnika. Značilno je, da so Pernacicha, dasiravno je bil pristojen v neko kranjsko občino, vendarle pridržali v tukajšnji sirotišnici, in sicer samo radi tega, (kakor priznava »Piccolo« sam), da ne bi iz italijanske prešel v slovensko atmosfero. Njegovi zaščitniki torej niso hoteli, da bi se bil vzgojil v jeziku svojih starišev. Sedaj pa mu ni italijanstvo prav nič na poti, da ne bi šel službovat v slovenski Rojan. Seveda slovenski jezik jim smrdi, ne pa tako slovenski denar! Škof dr. Nagel pa je s tem činom zopet enkrat dokazal, kako je prišel semkaj delovat za spravo med Lahi in Slovenci. Ravno v Rojan pošilja za kapelana takega slovenskega odpadnika, ki je vzgojen od »Lege Nazionale« in ki ne zna niti besedice slovenski. Zato sporočamo ljubljanskemu »Slovencu«: ako nas je tepel Petronio z bičem, tepe nas Nagl s škorpijoni.

— **Umrla** je v Ljubljani v starosti 66 let mati znane narodne rodbine gospa Amalija Naglas, soproga hišnega posestnika in tovarnarja g. Jakoba Naglasa. N. v m. p.!

— **Pevsko društvo ‚Sloga‘ na Vevčah** priredi v nedeljo, dne 30. avgusta v gostilni gosp. Avgust Kuharja vrtno veselico. Sodeluje in prvič javno nastopi novoustanovljena tovarniška godba, broječa 15 mož pod vodstvom g. kapelnika Bortoluzzija. Spored: 1. J. Ipavic: Gorenjci, koračnica, svira tovarniška godba. 2. Ipavic: Slovanska pesem, poje pevsko društvo „Sloga“. 3. Rosas: Nad valovi, valček, svira tovarniška godba. 4. H Volarič: Slovenski svet, poje pevsko društvo »Sloga«. 5. pl. Zajc: U boj, zbor iz operete »Zrinski«, svira tovarniška godba. 6. F. Gerbić: Najlepši, poje pevsko društvo »Sloga«. 7. Ziehrer: Ljubavno pismo, polka franç., svira tovarniška godba. 8. F. S. Vilhar: Bojna pjesma, poje pevsko društvo »Sloga«. 9. Pesem iz operete »Das süsse Mädl«, svira tovarniška godba. 10. Sattner: Pogled v nedolžno oko, poje čveterospev pevskega društva »Sloga«. 11. Schneider: Griesette, polka mazurka, svira tovarniška godba. 12. pl. Zajc: Zrinski Frankopan, poje pevsko društvo »Sloga« 13. Naprej koračnica, svira tovarniška godba. Šaljiva pošta. Po sporedu prosta zabava in ples. Začetek ob 4. uri popoldne. Vstopnina za osebo 40 h. Ker je namenjen čisti dohodek za Prešernov spomenik, tedaj se slavno občinstvo najuljudneje vabi k tej veselici. — Pri neugodsem vremenu se vrši veselica v notranjih prostorih. Posebna vabila se ne razpošiljajo.

— **Dolenjelogaško tamburaško društvo „Sloga“** priredi v prid pogorelcem na Vačah dne 30. velikega srpana v prostorih hotela »Kramar« v Dolenjem Logatcu plesni venček. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina za osebo 60 vin.

— **Podružnica c. kr. kmetijske družbe v Begunjah** priredi na vrtu gostilne g. V. Šturma v Poljčah v nedeljo, dne 30. avgusta t. l. tombolo, kateri sledi prosta zabava.

— **Dijaška veselica v Krškem** se je vsestransko izborno obnesla in je bil tudi gmoten uspeh povoljen kajti odposlalo se je okroglih 100 kron za Prešernov spomenik. Natančno poročilo nam je obljubljeno.

— **Veselico** priredi odbor za zgradbo novega savskega mostu in ceste med Žerovnico in Bledom dne 30. avgusta t. l. ob 4. uri popoludne v Zasipu pri Bledu v gostilni gosp. Burja. Spored: Srečkanje in petje. Darila hvaležno sprejemata g. župan Kržišnik v Žerovnici in gostilničar g. Burja v Zasipu pri Bledu. — Dodatno se nam k temu poroča: Odbor je s pomočjo kranjske obrtne družbe, sosednih občin in posameznikov dovršil jako ličen most ter novo cestno progo (slednjo šele na »prvo roko«) med Žerovnico in Bledom. Zveza je v gospodarskem oziru zlasti glede na vedno rastoči promet s tujci neobhodno potrebna. Po popolni dovršitvi bodo imeli blejski letoviščarji-turisti direktno zvezo s Karavankami. Odbor se mora zelo truditi, da premaga denarne težave, zlasti ker deželni odbor vsled nedelavnosti deželnega zbora ne more izplačati obljubljene podpore. Vsled tega priredi odbor tudi gori omenjeno veselico in se nadeja obilne udeležbe. Kdor bi dne 30. avgusta morebiti šel iz Javornika skozi Vintgar na Bled, naj se med potjo ustavi v Zasipu, kjer bode dobro došel.

— **Iz Polzele v Savinski dolini** se nam poroča, da je silna burja, ki je tamkaj divjala preteklo sredo ponoči, spravila v tek na železniški progi stoječ, s premogom naložen vagon. S hitrostjo vetra je zdrčal vagon proti postaji v Št. Petru in od tod dalje proti Celju, ne da bi ga mogel kdo zadržati. Da se ni na postaji v Celju dogodila nobena nesreča, je glavni vzrok ta, da je železniški tovorni voz z ozirom na to, da napravi železniška proga proti Celju velik ovinek in nima skoro nikakega padca, izgubil mnogo prvotne hitrosti in ni z vso silo pridrvil na celjsko postajo. Velika sreča je, da se to ni prigodilo podnevi; v tem času bi bila namreč velika nevarnost, da bi odhiteli vagon ne trčil v kak vlak ali koga ne povozil pri prehodu preko državne ceste. Ako na tem dogodku zadene kakega železniškega uslužbenca kaka krivda, nam ni znano. Sicer se po b de uvedla uradna preiskava, da se stvar natanko preišče in v bodoče kaj takega prepreči.

— **Ljubljanska društvena godba** priredi v petek 28 avgusta t. l. ob 8. uri zvečer mirozov. Obhod: Magistrat, Pred škofijo, Poljanska cesta, šentpeterski most, Sv. Petra cesta, Marijin trg, Wolfove ulice, Gosposke ulice, Turjaški trg, Breg, čez most, Stari trg, Mestni trg, nazaj na magistrat. V slučaju neugodnega vremena odpade mirozov.

— **Mestna kopel.** Od dne 20. julija do 17. avgusta 1903 oddalo se je v mestni kopeli vsega skupaj 2750 kopelij, in sicer za moške 2050 (pršnih 1450, kadnih 600); za ženske 700 (pršnih 180, kadnih 520).

— **Prijeta „dohtarja“.** Mestna policija je izsledila tista dva tička, ki sta z ponedeljek zvečer opeharila gostilničarja Karola Leksandra na Radeckega cesti št. 2 za ceho in mu še vrh tega odnesla srebrno uro in zlato verižico. Eden je davčni pristav v pokoju, ki pa je umobolen, drugi pa je bivši solicitator. Slednjega je policija včeraj zaprla, prvega pa so menda še danes oddali v blaznico. Včeraj popoludne sta prišla »dohtarja« v gostilno Pavline Mrakove na Bregu št. 8 in sta tudi tukaj napravila ceho 2 K, katere nista plačala.

— **Otroka povozil.** Fijakar Ivan Jurjovc, stanujoč v Cerkvenih ulicah št. 1, je včeraj popoludne na križpotu Sv. Petra ceste in Radeckega ceste povozil 5½ leta staro deklico Marijo Novakovo, hčerko Kolmanovega poslovodje Edvarda Novaka, stanujočega na Sv. Petra nasipu št. 53. Kolo je šlo deklici čez obraz in desno roko in ji je izbilo dva zoba in zmečkalo tri prste. Ponesrečeno deklico so prenesli na očetovo stanovanje.

— **Mlada ulomitelja.** Štefan Žakelj, pripenjač na južni železnici, stanujoč na Poljanski cesti št. 13, je zasačil včeraj ob 1. uri popoldne po 12 let stara dečka R. St. in A. V., ko sta pri Prekovi kleti v Kapiteljskih ulicah št. 12 poskušala odtrgati na kletnem oknu žičnato mrežo, da bi bila prišla v klet do sadja. Dečka sta bila mrežo že nekoliko odtrgala in bi bila prišla gotovo v klet, da ju ni Žakelj prepodil.

— **Nagajiv voznik.** Delavec Anton Žnidaršič, stanujoč na Zaloški cesti, se včeraj popoludne na omenjeni cesti nikakor ni hotel z vozom izogniti električnomu vozu tako, da je moral ta ustaviti, na kar je Žnidaršič skočil na električni voz in je hotel voznika udariti. Ker pa je ta voz spustil naprej, je Žnidaršič padel na cesto.

— **Tatvina.** Iv. Sojetu, hlapcu pri Kirbischu v Gledališki stolbi št. 3, je bilo včeraj opoludne iz sobe ukradenih 11 K. Tatvine sumljiv je neki bivši Kirbischev hlapec, kateri je bil prišel včeraj Sajeta obiskat in je po tatvini izginil iz mesta.

— **Nepreviden kolesar.** Danes zjutraj ob 6. uri je na Mestnem trgu pri vodnjaku delavec Franc Hočevar iz Stepanove vasi št. 53 s kolesom podrl na tla tesarja Antona Lebna, stanujočega na Rimski cesti štev. 18 in ga povozil. Leben je na desnem licu poškodovan.

— **Dezertiral** je dne 22. t. m. od 27. pešpolka prostak J. Obermayer. Skrival se je do včeraj po mestu. Včeraj so ga v neki hiši v Kolodvorskih ulicah prijeli in odgnali nazaj v vojašnico.

— **Blaznega Ivana Defrancesehija,** ki je včeraj dopoludne bil ušel iz blaznice na Studencu, so na Zaloški cesti prijeli in ga peljali nazaj v blaznico.

— **Dva amerikanska zlata** je našla 25. t. m. v Kolodvorskih ulicah branjevka Amalija Žabnikar, stanujoča v Kolodvorskih ulicah št. 28.

— **Hrast podrl** se je danes ponoči ob cesti na Rožnik in je padel čez cesto tako, da je bil ves promet zaprt.

— **Tri ženske** so odpeljali orožniki danes zjutraj v kaznilnico v Begunje.

— **Izgubljene reči.** Na poti od Lattermanovega drevoreda do Franca Jožefa ceste in po Beethovenovih ulicah do Knaflovih ulic je izgubljena zlata igla z murčkom. — Posestnica Jera Kastelic v Selskem dobu, občina Št. Vid na Dolenjskem, je izgubila danes dopoludne v Sv. Florijana ulicah bankovec za 20 K.

— **Corrigendum.** V včerajšnjem inseratu zahvala Gregor Štrubelj, naj se popravi mesto — nepravilno — načelniku kurilnice v Zidanem mostu — pravilno — načelniku kurilnice v Ljubljani.

---

* **Najnovejše novice.** Zarubljen nadškof. Na tožbo generalnega vikarja v Ostuni zaradi odstavljenja je bil nadškof Palmieri v Brindisiju obsojen na odškodnino 22.289 lir. Ker ni hotel svote plačati, zarubili so mu pohištvo, slike, zlatnino in konje. — Za dobrodelno ustanovo v Trstu je zapustil dr. Ninode Alimonda v Zagradu 230 000 K. — Afera Hüssener. Znani pruski častniški namestnik Hüssener, ki je umoril nekega vojaka ter bil obsojen v 4letno ječo, katera kazen pa se mu je pozneje znižala na 2 leti, je vložil revizijsko tožbo ter se bo zadeva še enkrat obravnavala. — Smrt nadvojvodovega gonjača. V solnograških planinah je priredil knez Rohan lov, katerega se je vdeležil tudi Fran Ferdinand. 17letni gonjač Pernhoffer je padel 700 m globoko ter obležal grozno razmesarjen. Pogreba se je udeležil tudi nadvojvoda. — Tereza in Friderik Humbert sta vložila ničnostno pritožbo. — Samobor dobi garnizijo, in sicer pridete tja dve bateriji topničarjev iz Zagreba.

* **Misterijozen umor.** Rodbino polkovnika Taškana v Petrogradu je zadela grozna nesreča. Našli so lepo mlado gospo polkovnikovo v njenem stanovanju umorjeno in strašno razmesarjeno na postelji. Isto tako sta bila umorjena in na grozovit način razmesarjena njen šestletni sinček in njena triletna hčerka. Poslednja je imela med prsti, ki so bili krčevito stisnjeni, cel šop plavih ženskih las, iz česar se sklepa, da je izvršila ta grozni umor kaka ženska. Morilka je bila brez dvoma odličnejšega stanu, ker diše najdeni lasje po finem parfumu. Bržčas se je zgodil ta trikratni umor iz maščevalnesti, kajti morilka ni vzela ne denarja ne dragocenosti, dasi je bilo mnogo tega v hiši.

* **Nova vojaška predloga v — Avstraliji.** Vrhovni poveljnik avstralske armade je izročil zbornici vojaško predlogo, v kateri se zahteva pomnožitev armade. Pomnožena armada bo štela 18 aktivnih lahkih konjiških polkov, 12 pešpolkov, razdeljenih v brigade. Potemtakem bi štela armada v mirnem času 13.911 mož s 60 topovi, v vojnem času pa 27 753 mož in 84 topov. Razun tega se ustanovi nekaka deželna bramba z 11.896 možmi in 26 topovi.

* **Pomenljivi izreki.** V zapuščini ruskega pisatelja Grigororića so se našli tudi sledeči izreki: »Prijateljstvo dveh žensk ni nič druzega kakor zarota proti tretji.« — »Pri izberi prijateljev, katerim se zaupa, je treba biti zelo previden: Cezar je imel samo enega prijatelja in ta je bil Brutus«. — »Razumu so stavljene meje, neumnost nima mej.« — »Francoz vpraša: Kdo ste? Anglež: Kdo je vaš oče? Amerikanec pa: Koliko imate?« »Ženska dejanja so često podobna skokom bolhe: ista odločnost in ista nedoslednost«.

* **Nova botanična iznajdba.** V severni Nigeriji so našli neko rastlino (ocimum viride), ki ima za moskite zoperno sredstvo. Krstili so jo »moskitovec«. Poskusi so bili zelo povoljni ter res ni prišel v sobo, kjer je stala rastlina, noben moskit. Zavili so tudi živega moskita v pero rastline in moskit je bil kmalu popolnoma omamljen. Vrhu tega se je izkazal čaj iz peres te rastline kot dobro sredstvo zoper malarijo.

* **Zanimiva ura.** V izložnem oknu neke tovarne za ure v Curihu je izstavljena zanimiva ura, najnovejša iznajdba v švicarski urarski industriji. Ura ima obliko kroglje, ki se pomika nevidno počasi sama ob sebi na zmerno viseči plošči 30° od zgoraj navzdol, ne da bi se potočila. V 24 urah, kakor solnce, napravi ura svojo pot, kakih 40 cm dolgo. Navijati je ni treba, temuč se predene le znova na gornji konec deske ter leze zopet 24 ur navzdol. Ura nima nikakega peresa ter se pomika le vsled lastne teže. Najbolj interesantno pa je pri tem, da ostane številka 12 vedno zgoraj. Konstrukcija je seveda tajnost, vsekakor pa kaže zelo duhovito iznajdbo.

* **1040 dni zamude.** Kakor poroča newyorški dopisnik „Daily Telegrapha“, pripetil se je te dni slučaj, kakoršnega gotovo ne najdemo v vsej zgodovini nesreč na različnih železnicah. V četrtek je prisopihal na kolodvor v Beaumontu v državi Teksas vlak, ki je odšel že 8. septembra 1900 iz Galvestona. Omenjeni postaji sta 150 angleških milj druga od druge oddaljeni. Ko je bil vlak že na potu nastala je huda nevihta — oni orkan, ki je razrušil tudi mesto Galveston — in grozno poškodovala vlak ter razdrla progo. Mnogo potnikov je bilo tedaj usmrtenih. Lokomotivo in nekaj vozov so s težavo zopet popravili in spravili tako skrpan vlak na popravljeno progo, odkoder je oddrdral v Beaumont, kamor bi bil moral dospeti že pred 1040 dnevi.

* **Odprava vojaških godb na Francoskem.** Francoski vojni minister André namerava odpraviti vojaške godbe. Ta načrt je izzval v nekaterih krogih hud odpor. Mnogo trezno mislečih politikov pa se je izjavilo, da niso načelni nasprotniki te namere; vendar pa nasvetujejo, da bi se za sedaj, ko je še javno mnenje preveč razburjeno, vojaške godbe samo reducirale. Sedaj imajo na Francoskem 60 vojaških kapel z 12 000 godci. To število bi se naj, kakor predlaga poslanec Mersimy, skrčilo na 30, da bi niti vsaka divizija ne imela svoje godbe. Na ta način bi se prihranilo državni blagajni več nego 3 milijone frankov na leto. Tudi pri nas na Avstrijskem požró vojaške godbe ogromne svote in privatne godbe tožijo v enomer, da jim vojaške kapele delajo hudo konkurenco in da jim odjedo marsikateri kosček kruha. Tega na Francoskem ni! Če se je navzlic temu pojavila v Franciji živahna agitacija za odpravo vojaške godbe, potem pač morajo biti za to posebni vzroki. Prepričani pa smo, da bi se vojaške godbe, ako bi se zares dosegla njih odprava, še živo pogrešale!

Telefonska in brzojavna poročila.

Moravče 27. avgusta. Pri današnji občinski volitvi v Drtiji je zmagala narodno-napredna stranka! Klerikalci imajo samo enega odbornika. Živeli možje!

Dunaj 27. avgusta. Poročila od vseh strani države naznanjajo, s kako velikansko nevoljo je bila sprejeta vest, da bodo morali vojaki, ki so doslužili in bi morali iti sedaj na dopust, ostati še do novega leta pod zastavami. Srditost, ki jo je ta vest provzročila v vseh krogih, zlasti pa med prizadetimi, je — kakor se kaže — tolika, da se odločilni vojaški krogi boje, da bodeta disciplina in duh armade silno trpela. Vsled tega se sodi, da se vendar le opusti ta namera in se ali skliče državni zbor, da premeni zakon, ali pa se izvrši ta potrebna prememba s § 14.

Dunaj 27. avgusta. Fml. Steininger je odpotoval v Treviso, da v cesarjevem imenu pozdravi italijanskega kralja, ki se tam mudi. Fml. Steininger ima naročilo dogovoriti se s kraljem glede obiska cesarja Franca Jožefa v Rimu.

Dunaj 27. avgusta. Danes opoldne je došlo poročilo, da je bil minolo noč takoimenovani konvencijonalni vlak orijentske železnice pri postaji Kulelü Purgas z dinamitom razstreljen. Šest oseb je bilo ubitih, 15 pa težko ranjenih, med njimi trije železniški uslužbenci. Ta vlak je odšel predvčerajšnjim zjutraj ob 8 uri 25 min, z Dunaja, včeraj ob 11. uri pa je pasiral Sofijo.

Sofija 27. avgusta. Bolgarski poslanik v Petrogradu dr. Stančov, ki je bil z nekaterimi ministri na macedonski meji, se je odpeljal na Ogrsko h knezu Ferdinandu, da mu poroča o položaju in ga pregovori, naj se vrne v Sofijo, ker bi sicer naraščajoča agitacija proti knezu mogla imeti najresnejših posledic.

Sofija 27. avgusta. V nedeljo bodo tu, v Vidinu, Varni, Plovdivu in Ruščuku shodi, na katerih se bo prebivalstvo pozivljalo, naj tudi proti volji vlade organizuje čete, ki pojdejo Macedoncem na pomoč, in naj ustaše podpira z orožjem, z denarjem in z živili.

Sofija 27. avgusta. Vse bolgarsko časopisje se strinja v tem, da se vtika Rumunska v macedonske zadeve samo v interesu Nemčije in Avstrije, da bi zaprla Rusiji pot v Carigrad. Rumunsko prebivalstvo je v Macedoniji tako neznatno, da nikdar ne more priti v poštev.

Carigrad 28. avgusta. Vstaši so naskočili mesto Čerkesköj in baje pomorili turško prebivalstvo. Vodstvo železnice so vstaši pozvali, naj ustavi promet potnikov, ker se pripravljajo atentati na železnico.

Carigrad 27. avgusta. Sultan neče odstaviti glavnega zapovednika v Macedoniji, Hilmi pašo, ker se boji, da sta Rusija in Avstrija to zahtevali, samo da bi postal kak kristijan guverner v Macedoniji.

Poslano.*)

Gosp. **Janezu Hladniku,** župniku **v Dol. Košani.**

Leto prominja, gospod župnik, odkar je zadela najhujša usoda našo hišo. Bili smo obupani in potrti do kraja in uničeni popolnoma, ker nismo več vedeli, ali nas še krije streha, ki nam so jo postavili naši ljubi stariši, ali se že igra z nami naša kraška burja. Z ljubo mamico se nam je zrušil zadnji steber našega krova, in tako nas je ostalo devet sirot, ki nismo bili ni krop ni voda in ki smo živeli tiste dni tako rekoč samo ob tolažilnih besedah dobrih ljudi. O, kako hladilno vpliva samo dobra beseda, kako krepilno, kadar je človek tako nesrečen! Kako hvaležen je tedaj človek sočloveku, ako mu izpolni najmanjšo željo. Take nesreče zbližajo celo najhujše sovražnike. No, in v tistem času usode smo se obrnili tudi do Vas z neko prav skromno prošnjo, namreč, da bi pokopali pokojnico poleg, ali v ravno isti grob, kot že pred desetimi leti nam umrlega očeta. Pa to je bila Vam dobrodošla prilika, da ste dokazali svojo vsegamogočnost in da ste se odkašljali ter pljunili iz grla ono, kar Vam je bil potisnil nekoč notri ubog petošolček! „Odpusti nam naše dolge“ — ne res, gospod župnik — „kakor i mi odpuščamo svojim dolžnikom!“ No, jaz bi ne bil nikoli spravljal v javnost te Vaše uprav samaritanske usmiljenosti, ker dobro vem, da je to le stvar pietete in ne dolžnosti Vaše, če Vi hočete ali nočete dovoliti, da se kdo pokoplje na posebnem mestu in ne z vrstjo, ali v to sta me prisilili Vaša klasična doslednost in pa moja želja po jednakopravnosti. Tedaj ste se mi opravičevali: 1.) da je pokopališče premajhno, da bi se grobovi prodajali (ker sem ponudil denar). 2.) da je grob pokojnega očeta še pre nov ter da se potemtakem bojite kakega okuženja. (Po desetih letih!) 3.) da sploh ni dovoljeno preskakovati vrste, ker bi se o kaki priliki lahko odkril še nesegnjil grob.

Dobro! Toda sedaj Vas vprašam, gospod župnik, ali ne veljajo ista pravila in vzroki tudi za družine: Srebovt iz Neverk, Puppis iz Dol. Košane in Dekleva iz Buj?! Zakaj se niste bali preskočiti vrste pri g. Srebovtu in g. Puppisu, in zakaj so grobovi družine Dekleva stalni? O, jaz umejem to prav dobro in zato se Vam zahvaljujem tem potom za Vašo pieteto! Za reveže ni niti na pokopališču prostora!

Pojasnilo o tej stvari bi me zelo zanimalo in želel bi, da bi tudi še koga drugega!

Postojna, 21. avgusta 1903.

Dragotin Gustinčič
abiturijent.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Borzna poročila.

Ljubljanska „Kreditna banka" v Ljubljani.

Uradni kurzi dunaj. borze 27. avgusta 1903.

Založbeni papirji.	Denar	Blago
4·2% majeva renta	100·15	100·35
4·2% srebrna renta	100·—	100·20
4% avstr. kronska renta	100·40	100·60
4% „ zlata „	120·80	121·—
4% ogrska kronska „	97·90	98·10
4% „ zlata „	119·25	119·45
4% posojilo dežele Kranjske	99·75	100·75
4½% posojilo mesta Spljeta	100·—	—·—
4½% „ „ Zadra	100·—	—·—
4½% bos.-herc. žel. pos. 1902	101·—	101·85
4% češka dež. banka k. o.	99·65	99·75
4% „ „ „ ž. o.	99·65	99·80
4½% zast. pis. gal. d. hip. b.	101·—	101·70
4½% pešt. kom. k. o. z 10% pr.	105·40	106·40
4½% zast. pis. Innerst. hr.	101·—	102·—
4½% „ „ ogr. centr. deželne hranilnice	100·25	101·25
4½% zast. pis. ogr. hip. b.	100·—	100·20
4½% obl. ogr. lokalne železnice d. dr.	100·—	101·—
4½% „ češke ind. banke	100·—	101·—
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	98·50	
4% „ dolenjskih železnic	99·50	99·75
3% „ juž. žel. kup. ½ ½	304·—	306·—
4½% av. pos. za žel. p. o.	100·—	100·60
Srečke.		
Srečke od leta 1854	170·—	179·—
„ „ „ 1860 ½	183·—	184·50
„ „ „ 1864	246·—	250·—
tiszke	155·50	157·50
zemlj. kred. I. emisije	287·—	292·—
„ „ II. „	278·—	283·—
ogrske hip. banke	260·—	266·—
srbske à frs. 100	86·—	88·—
„ turške	117·75	118·75
Basilika srečke	18·80	19·80
Kreditne „	436·—	440·—
Inomoške „	83·—	87·—
Krakovske „	80·—	83·50
Ljubljanske „	72·—	75·50
Avstr. rud. križa „	53·75	54·75
Ogr. „ „ „	26·40	27·40
Rudolfove „	68·—	72·—
Salcburške „	78·—	82·—
Dunajske kom. „	469·50	475·50
Delnice.		
Južne železnice	79·—	80·—
Državne železnice	646·25	647·25
Avstro-ogrske bančne del.	1581·50	1582·—
Avstr. kreditne banke	639·75	640·75
Ogrske „ „	708·—	710·—
Živnostenske „	250·50	251·50
Premogokop v Mostu (Brüx)	625·—	633·—
Alpinske montan	354·—	355·—
Praške železn. ind. dr.	1625·—	1635·—
Rima-Murányi	442·—	443·—
Trboveljske prem. družbe	379·—	380·—
Avstr. orožne tovr. družbe	352·—	353·—
Češke sladkorne družbe	149·—	151·—
Valute.		
C. kr. cekin	11·33	11·38
20 franki	19·06	19·09
20 marke	23·48	23·54
Sovereigns	23·92	24·—
Marke	117·25	117·45
Laški bankovci	95·15	95·35
Rublji	253·—	254·—
Dolarji	4·84	—·—

Žitne cene v Budimpešti.

dne 27. avgusta 1903.

Termin.

Pšenica	za oktober	za 50 kg	K	7·46
Rž	„ april 1904	„ 50	„	7·72
„	„ oktober	„ 50	„	6·20
Koruza	„ spomlad	„ 50	„	6·45
„	„ maj 1904	„ 50	„	6·17
	„ oktober	„ 50	„	5·36

Efektiv.

7½ vinarja višje.

Za krvične (rachitične) in škrofulozne otroke, pri katerih se kosti in mišice ne razvijajo normalno, je **Kufeke-jeva moka za otroke** izvrstno redilno sredstvo, s katerim se podpira zdravljenje s fosforom. Njene mineralne snovi pospešujejo ugodno razvijanje kosti in velika množina njenih lahko prebavljivih beljakovin deluje zelo koristno na zarodek mišic. Razun tega uravna reditev s Kufeke-jevo moko za otroke skoro vedno nepravilno opravljanje potrebe pri otrocih.

Se dobiva povsod!

Kalodont

neobhodno potrebna zobna Crême 23

vzdržuje zobe čiste, bele in zdrave.

Gosp. Juliju Schaumann-u,
lekarnarju v Štokeravi.

Buffalo, N.-Y. Sev. Amerika
12. februvarja 1902.

Vsporedno pošiljam Vam 4 dolarje s prošnjo, da mi za ta denar pošljete takoj zopet Vaše želodčne soli. Vspeh presega moje pričakovanje, tako da bom vse svoje življenje najraje jemal Vašo želodčno sol.

Spoštovanjem
Taddeus G. Balucinski
(61—3) b 36 Reed ot.

Pristno se dobiva pri **izdelovalcu Juliju Schaumann-u, deželskem stanovskem lekarnarju v Stokeravi**, dalje v vseh tu- in inozemskih lekarnah. Cena škatljice K 1·50. Razpošilja se s pošto vsak dan, a ne manj kot 2 škatljici.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306·2. Srednji zračni tlak 736·0 mm.

Avgust	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
26.	9. zv.	742·9	16·6	sr. svzhod	oblačno
27.	7. zj.	743·8	14·4	sr. svzhod	del. oblač.
„	2. pop.	742·2	21·8	sr. jvzhod	del. oblač.

Srednja včerajšnja temperatura 17·4°, normale: 17·7°. Mokrina v 24 urah: 5·8 mm.

Tesarji

se sprejemajo pri
Kranjski stavbni družbi
v Ljubljani. (2185—2)

Čevljarska obrt

z vsem orodjem in zalogo, se takoj za primerno ceno odda.

Natlov pove upravništvo »Slov. Naroda«. (2204—1)

Vino

rudeče in belo, jako dobro in iz lastnih vinogradov v najboljših legah, prodaja

2 **najceneje** 2150

Anton Laurinšek
Trška gora pri Krškem.

Na zahtevo pošlje vzorce.

Likalnik na špirit!

Novo! Novo!

Postavno zavarovano.

Elegantna izpeljava, fino poniklan.

Plamen se da urejevati. 3745-8

Brez dohta. Absolutno brez nevarnosti.

Pojasnila o likalniku „Sonne" in kuhalniku na špirit „Oeconom" brezplačno.

Johannes Heuer
Dunaj IV., Mühlgasse 3.

Potrti od najgloblje boli javljajo podpisani vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest o smrti iskreno ljubljene, nepozabne soproge, odnosno matere, stare matere, tašče, sestre in tete, gospe

Amalije Naglas poroj. Vogl

ki je po kratki, težki bolezni, previdena s svetimi zakramenti za umirajoče, danes, dne 26. avgusta, ob pol 7. uri zjutraj v 66. letu svoje dobe blaženo v Gospodu zaspala.

Truplo drage pokojnice se bode v petek, dne 28. avgusta, ob 5. uri popoldne v hiši žalosti na Turjaškem trgu št. 7 svečano blagoslovilo in potem na pokopališču pri sv. Krištofu v lastni rakvi položilo k zadnjemu počitku

Svete zadušne maše služile se bodo v raznih cerkvah.

Drago pokojnico priporočamo pobožnemu spominu. (2203

V Ljubljani, dne 26. avgusta 1903.

Jakob Naglas, hišni posestnik in tvorničar pohištva, soprog — **Viktor Naglas,** tvorničar pohištva, sin. — **Jakobina Naglas, Ana Meyer, Adela Kubin, Frida Naglas,** hčere. — **Marcel Vogl,** brat. — **Marija Vogl,** sestra — **Albin Meyer,** ravnatelj tvornice, **Josip Kubin,** c. kr. nadporočnik, **Martin Bervar,** zetje. — **Jelka Naglas** roj. **Ulrich,** sinaha. — **Anny Meyer, Viki** in **Jelica Naglas, Josip Kubin,** vnuki in vnukinje. — **Marija Bervar,** pastorka.

Od tisočev zdravnikov priporočena

Kufeke

Najboljša hrana
za
zdrave in na želodcu bolne
otroke.

Izborno se je obnesla pri
bljuvanju, črevesnem kataru, driski, zaprtji i. t. d.

Otroci vspevajo izvrstno pri tem in ne trpé prav nič na
neprebavljivosti.

Dobi se v lekarnah in drogerijah

Tovarna **R. Kufeke**
Bergedorf-6
Hamburg in Dunaj, I.

Otroška moka

Izvrsten
lovski pes
22 mesecev star, **se proda.**

Kje? pove upravništvo »Slov. Naroda«. (2196—1)

Muhe so zopet sitne!

Edina, vsaki zahtevi zadostna priprava za uničenje teh škodljivcev je amerikanski

„Tanglefoot".

En sam list jih vjame in obdrži do **2000.** Dobi se v vseh trgovinah po **10 vinarjev** list. (11—194

Glavna zaloga za Kranjsko:

Edmund Kavčič
v Ljubljani.

V založbi L. Schwentnerja v v Ljubljani je pravkar izšlo

„Iz naših krajev"

spisala

Zofka Kvedrova

Cena broš. 2 K 50 h, po pošti 2 K 60 h.

Znana pisateljica je s to zbirko črtic in povesti dokazala, kako bistro je opazovala in preštudirala našega kmeta, čegar enostranski verski in drugi nazori tako često pridejo v trpko nasprotje z nazori moderno izobraženega človeka, ki je tudi izšel iz njegove srede.

Med vrsticami je precej satire in sarkazma. Zanimivo berivo! Elegantna oprema!

Dobro izurjen
urarski pomočnik
in učenec
od dobrih starišev **se takoj sprejmeta** pri (2198—1)

Antonu Vadnjal, urarju
v Ajdovščini, Primorsko.

Dve žrebanji

že 1. in 14. septembra 1903.

Glavni dobitki frankov 100.000, 75.000, K 20.000 itd.

1 Dombau (Bazilika) srečka
1 srbska drž. (tobačna) srečka
1 Jó szív (dobrega srca) srečka
1 laška križevna srečka (dob. šanca)

Vsako leto 11 žrebanj.

Vsi **3 srečke** in **1 dobitni list** prodajamo skupno za samo

proti **36 mes. obrokom à K 2·—,**
ali **28 „ „ à K 2.50.**

Takojšnja samostojna pravica do žrebanja po odpošiljatvi prvega obroka po poštni nakaznici. Razpregledne izžrebanih številk zastonj. (2178—2)

Menjalnica
Friedländer & Spitzer
Dunaj, I., Schottenring 1.

Elegantne zalepke
za (2083—7)
šaljivo pošto
vedno v zalogi pri
Ivanu Bonaču
v Ljubljani.
Cena 100 komadov 3 K.

Obleke, koce, stare vojaške čevlje z dobrimi podplati na debelo tudi proti šestmesečnemu plačilnemu odlogu pri **L. Pressburger & sin,** Dunaj XX/1, tovarna Pressburg. 1

Trgovina

z manufakturnim ali mešanim blagom se vzame v najem ali kupi.

Ponudbe se prosijo pod št. 5000 poste restante Ljubljana. (2176—2)

Ema Baraga

I. mestna babica

stanuje sedaj (2179—2)

Hrenove ulice št. 17.

Spreten (2197)
trgovski pomočnik
se sprejme s 1. oktobrom v trgovino manufakturnega in špecerijskega blaga in železnine
Fran Repič-a v Ajdovščini.

Dobri zidarji
se sprejmejo takoj v delo.

Vpraša naj se v pisarni **F. Supančič-a,** Rimska cesta štev. 20, ali pa **pri stavbi mestne hranilnice v Prešernovih ulicah.** 2182-2

Moderna, suha stanovanja

na dobrem zraku in solnčnem kraju, v pritličju, I., II. ali III. nadstropju, s 3, 4 ali 5 sobami, vsemi pritiklinami in vporabo vrta

se oddajo takoj ali za novembrov termin v novih Korsikovih hišah na Bleiweisovi cesti št. I.

Natančneje se izve pri **lastniku istotam** ali pa **v cvetlični in semenski trgovini v Šelenburgovih ulicah št. 5.** (1746—16)

Novo izboljšani gramofoni

(3) **z zvočnim locnjem in varstveno skrinjico.** (2136)

Najvišja spopolnitev! Zelo priljubljen pri društvih in zasebnikih.

Gramofon-avtomat za gostilničarje.

Igra samo, če se denar vrže notri.

Prodaja na obroke!

Velika zaloga najnovejših plošč.

Zamena starih plošč.

Rudolf Weber, urar
Ljubljana, Stari trg št. 16.

Naročila na zunaj se izvršé z povratno pošto.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznega reda.

veljaven od dne 1. maja 1903. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m ponoči osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri zj. osebni vlak v Trbiž od 1. julija do 15. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budjevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 1. uri 40 min. popoldne osobni vlak v Lesce-Bled, samo ob nedeljah in praznikih od 31. maja. — Ob 3. uri 56 m popoldne osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo. Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare. Prago (direktni voz I in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osobni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo. (Direktni vozovi I. in II. razreda.) — **Proga v Novo mesto in v Kočevje.** Osobni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomesto, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoludne istotako, ob 7. uri 8 m zvečer v Novo mesto, Kočevje. **Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža.** Ob 3. uri 25 m zjutraj osobni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo. Inomost (direktni vozovi I. in II. razreda), Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Ljubno, Celovec, Beljak. — Ob 7. uri 12 m zjutraj osobni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m dopoldne osobni vlak z Dunaja čez Amstetten, Prago (direktni vozovi I. in II. razr.), Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budijevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru. Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoludne osobni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Monakovega. Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osobni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka. Celovca, Pontabla črez Selzthal iz Inomosta, čez Klein-Reifling iz Steyr, Linca, Budjevic, Plzna, Marijinih varov, Heba, Francovih varov, Prage, Lipskega. — Ob 8. uri 38 m zvečer osobni vlak iz Lesce-Bled samo ob nedeljah in praznikih od 31. maja. — Ob 10. uri 43 m ponoči osebni vlak iz Trbiža od 1. julija do 15. septembra, ob nedeljah in praznikih. — **Proga iz Novega mesta in Kočevja.** Osobni vlaki: Ob 8. uri 44 m zj. iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplic, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — **Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik.** Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoludne, ob 7 uri 10 m in ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih, — **Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika.** Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m dopoludne, ob 6. uri 10 m in ob 9. uri 55 m zvečer samo ob nedeljah in praznikih. (1719)

„LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA"

Akcijski kapital K 1,000.000·—

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prijoritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

v Ljubljani, Špitalske ulice štev. 2.

Zamenjava in ekskomptuje izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapale kupone.

Daje predujme na vrednostne papirje.

Zavaruje srečke proti kurzni izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavcije.

Eskompt in inkasso menic. Borzna naročila.

Podružnica v SPLJETU.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložen denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga. (2975-112)

Promet s čeki in nakaznicami.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dr. Ivan Tavčar.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne".